

HOEK AF

Interieur

TEKST
IRIS DE FEIJTER
FOTO'S
STIJN BOLLAERT

Kim en Hans zochten een renovatieproject in Antwerpen, maar belandden in een verkaveling in Zoersel. Maar wel met de origineelste bouw van de straat. Dankjewel Blaf Architecten en Dries Otten. “Als we dan toch zouden *nieuwbouwen*, dan wel all the way.”

p120 en 121—Hans nam zes maanden loopbaanonderbreking om te helpen bij de afwerking van het huis. Hij legde ook de zwembijver aan de achterkant van het huis aan.

p122 —Designer Dries Otten ontwierp de keuken en liet zich inspireren door de diagonale lijnen van de architectuur. Het werkblad is van gekleurd beton, dat met de gewolkte look aansluit bij de betonnen vloer.

‘Het keukenontwerp van Dries Otten doet veel voor dit huis. De driehoeken geven de ruimte veel dynamiek. Dit hadden we zelf nooit kunnen bedenken’

p124—De keuken is dubbelhoog, de trap omhoog leidt naar de living, de trap omlaag naar de twee kinderslaapkamers. Achter de witte schuifdeur zitten de badkamer en de ouderslaapkamer.

p125—Vanuit de living kijk je op de tuin. Een schuifpui leidt naar een verhoogd terras dat via een trap uitkomt op de ruime achtertuin.

‘Door de verdraaiingen weet je niet meer of je nu aan de voorkant, zijkant of achterkant van het huis zit. Je verliest jezelf als het ware in het huis’

De ouderslaapkamer zit eigenlijk tussen de badkamers in. Aan de ene kant is er een afsluitbare cel met wastafel en douche, aan de andere kant een bad met een extra wastafel, in de slaapkamer zelf, zoals in een hotel.

‘Voor dit ontwerp vertrokken we van de functionele flows in een woning. Hoe kun je gelukkig zijn in een huis? En hoe kun je er ook verdrietig zijn?’

'Een terras aan de straatkant is super. Veel burens komen spontaan een praatje maken en door de bakstenen muren hebben we toch voldoende privacy'

Interieur

p128—Het betonnen kader op pilaren werd deels ingevuld met bakstenen. Hans liet zich voor de wilde tuin door de Nederlandse landschapsarchitect Piet Oudolf inspireren.

p129—Boven: Hans en Kim hadden in hun Antwerpse rijwoning een koer. Dat vonden ze zo gezellig dat ze hier ook graag een inpandig terras wilden, aan de zuidkant voor het huis.

Onder: de kinderkamers liggen half onder de grond, aan de koele noordzijde.

ID BLAF Architecten

- Opgericht in 2003 door Bart Vanden Driessche en Lieven Nijs in Lokeren.
 - Renoveerden aanvankelijk vooral woningen en specialiseerden zich daarna in energie-efficiënte nieuwbouw.
 - Doen ook duurzame stadsontwikkelingsprojecten, onder meer in Gent, Brussel, Lokeren en Aalst.
 - Wonnen verschillende prijzen, waaronder twee nominaties voor de EU Mies van der Rohe Award en twee keer de Belgische Prijs voor Architectuur en Energie.
 - Bouwen momenteel onder meer het nieuwe muziekcentrum Cactus Club in Brugge.
- blaf.be**

In een typisch Vlaamse verkaveling tussen Zoersel en Schilde staat een van de interessantste nieuwbouwhuizen van het moment. Dat het afsteekt tegen de fermettes, witte crepiblokjes, gemetselde brievenbussen en automatische poorten is een understatement. Compact én impressionant: voor Kim Le Bruyn en Hans Gevers ontwierp architectenbureau Blaf een ingenieuze gezinswoning in baksteen, beton en hout. “Eigenlijk wilden we helemaal geen nieuwbouwhuis. We zochten een oud doorleefd pand, een renovatieproject om helemaal naar onze hand te zetten. Liefst een slim ingedeelde sixtiesbungalow met veel licht en openheid”, zegt Kim.

Maar de immoprijzen in Antwerpen waren zo hoog dat hun plan B luider begon te roepen: een lap bouwgrond in hun geboortestreek, die in Hans’ familie zat. Hans: “Als we dan toch zouden *nieuwbouwen*, dan wilden we wel all the way gaan. Geen witte blokkendoos. En geen ontwerp dat al klaarligt in een schuif en waar je enkel nog de plek van de stopcontacten kan kiezen. We wilden verrast worden. Vandaar ook de keuze voor Blaf: van hun ontwerpen is vaak een hoek af.”

Woongewoonte

Dat van die hoek mag je hier letterlijk nemen. “Aan de buitenkant ontwierpen we een vierkanten betonnen kader, passend in de strakke grid van de verkaveling. Daarbinnen permitteerden we ons meer vrijheden, die het ontwerp een eigen identiteit geven. We draaiden de binnenvolumes, waardoor er schuine lijnen en hoeken ontstonden. Dat geeft dit compacte huis een heel ruimtelijk gevoel. In een kubus is de diagonaal immers de langste lijn”, vertelt Blaf-architect Bart Vanden Driessche. Hoeken van negentig graden vind je amper in dit huis, net als rechthoekige kamers. Schuine hoeken hebben de naam niet praktisch te zijn, maar dit huis bewijst het tegendeel. “Door die verdraaiingen weet je niet meer of je nu aan de voorkant, zijkant of achterkant van het huis zit. Je verliest jezelf als het ware in het huis. Je wordt verrast, binnen de gewoonte van het wonen”, aldus de architect. “Als bureau is ons uitgangspunt: hoe bouw je zo goed mogelijk, zowel op ecologisch, economisch, bouwtechnisch als energetisch vlak? Voor dit ontwerp vertrokken we van de functionele flows in een woning. Hoe kun je gelukkig zijn in een huis? En hoe kun je er ook verdrietig zijn? In dit huis is er veel variatie met hoogtes en laagtes: een ritme van open en gesloten ruimtes waar je kunt terugtrekken.”

Babbelen met de burens

De oriëntatie van het huis – het zuiden zit aan de voorzijde – bepaalde mee het ontwerp. Zo ligt hun grootste terras aan de straatkant en de slaapvleugel achteraan, aan de koele

noordkant. De twee kinderslaapkamers zitten zelfs half ondergronds, onder de zithoek die uitkijkt over de tuin.

Het is een cliché bij hedendaagse nieuwbouwwoningen: een groot raam achteraan zorgt voor een directe connectie tussen de leefruimte en de tuin. Hier niet: via een verhoogd terras en een achttal treden beland je pas in het groen. Bart Vanden Driessche: “Zo’n directe link met de tuin vind ik een beetje overschat. Het zorgt ervoor dat je vanuit je interieur op je terrasmeubilair zit te kijken. Dus kozen we voor een zichtrelatie.”

Aan de voorzijde is er wél een directe verbinding tussen de leefkeuken en het zonneterras op het zuiden. “Een terras aan de straatkant is super”, zegt Hans. “Veel burens komen spontaan een praatje maken en door de bakstenen muren hebben we toch voldoende privacy. Er is hier amper passage, want we wonen aan het einde van een doodlopende straat.”

Frivole keuken

De centrale plek in dit huis is de keuken. Die lieten ze ontwerpen door Dries Otten, de Antwerpse interieurarchitect die bekendstaat om zijn kleurrijke designs. “Eigenlijk wilden we de keuken die Muller van Severen ontwierp voor het Deense merk Reform. Maar toen we meer geld voor ons huis in Antwerpen kregen dan verwacht, besloten we te investeren in een ontwerp op maat”, legt Kim uit. “Dries’ ontwerp doet heel veel voor het huis. De twee driehoeken – het fornuis en het hoge kastenblok – sluiten bij aan bij de architectuur en geven de ruimte veel dynamiek. Dit hadden we zelf nooit kunnen bedenken.”

Ook Bart van Blaf is enthousiast. “Wij zouden dit nooit ontwerpen, maar dat is ook niet erg. Een huis moet voldoende soberheid hebben om leefbaar te zijn. Maar dat moet in balans zijn met frivoliteit, en die vind je in deze keuken.” Ook de rondboog achteraan valt in de opsmukcategorie. Hans: “Dat was voor ons het meest uitdagende element in het ontwerp. Het duurde even voor we eraan gewend waren, maar nu zijn we blij.” Bart: “De boog dient een praktisch doel: anders zou je je hoofd stoten. Maar het breekt ook het betonnen kader, dat nogal strak was. Die betonnen rand is voor ons een soort kroon, letterlijk een bekroning van de feestelijkheden binnen.”